

100919 Sextonde söndagen efter Trefaldighet Claes Strömqvist

Livsviktigt val

"Herren skall alltid bevara dig i livets alla skiften, nu och för evigt." Så slutar den 121 Psalmen i Psaltaren. Det är Herrens val den här valdagen. I den gamla översättningen var löftet faktiskt ännu tydligare: *"Herren skall bevara din utgång och din ingång, från nu och till evig tid."* När hösten gör sitt intåg, påminner 16:e söndagen efter Trefaldighet varje år om att allt liv har en utgång. Den utgången är inte oviss. Det enda vi säkert vet om framtiden är, att det liv vi fått att leva på den här jorden har ett definitivt slut. Det kan man inte tro, när man varit med om ännu en valrörelse. Är vi ett deckarläsande och deckartittande folk för att förvandla döden till något spännande och underhållande? Vår egen faktiska död vill vi inte tala om, den döden tränger vi undan, den döden skrämmar oss. Döden har så många sidor. En är vad som händer med den som dör. En annan vad som händer med de efterlevande.

En sak är säker – döden hör med till livet, till villkoren att vara människa. Därför behöver vi tala om - och göra oss förtrogna med den. Både vår egen och våra näras. För att livet skall få sitt värde som det ofattbara under det är. Döden har därför sin plats i det som vi ta upp i kyrkan. Inte för att skrämmas. Inte för att älta och gotta sig i det makabra, utan för livets skull. Därför att Guds Ord handlar om dödens Överman, om dödens nederlag, om dödens förvandling från fiende till tjänare. Herren skall bevara din utgång och din ingång. I evangeliet nyss fick vi ett konkret exempel på vad de orden kan betyda. I stadsporten i Nain – i utgången och ingången- händer något som har avgörande betydelse också för vår utgång och vår ingång.

Just som Jesus närmar sig stadsporten bärs där ut en död. Ut ur livet, ut ur det sociala sammanhanget, ut ur gemenskapen med modern förs en ung pojke. Döden har ingen turordningslista. Efter följer de sörjande med hans förtvivlade mor, som är änka. Lukas ger oss med några få rader hela situationen.

Men när begravningsprocessionen är på väg ut, är en annan procession på väg in. Och i stadsporten möts man. Och här sker ett val från båda sidorna. De som är på väg in, med Jesus i spetsen, väljer inte att stiga vördnadsfullt åt sidan, och med bakt huvud buga för den döde och de sörjande. Jesus fylls av medlidande och går i stället fram till änkan och rör vid bårn. Och bärarlaget gör sitt val. De påtalar inte det olämpliga beteendet genom att nonchalera Jesus och plikttroget fortsätta ut mot graven. Bärarna väljer att stanna. Och Jesus har något att säga både till den sörjande modern och till den döde sonen. *"Gråt inte"* och *"unge man, jag säger dig: stig upp!"* Det är ord som helt förändrar situationen. Död vänds i liv, sorg i glädje, förtvivlan i lovsång.

Döden har sin överman i Jesus, den levande Gudens Son. Döden lider totalt nederlag i mötet med Honom. Döden får finna sig i att tjäna livet, när Han kommer in i bilden. Det som hände i stadsporten i Nain är en föraning till det som hände utanför stadsporten i Jerusalem. När Jesus själv fördes ut. Han valdes bort och fick överta Barabbas plats. Valet som betydde att Han inte längre var önskvärd innanför i människors liv och sammanhang. Men Jesu val var att av fri vilja gå in i allt detta – för vår skull.

För på korset ägde det stora mötet mellan Jesus och döden rum. Det var då Han tycktes alldeles kraftlös och hjälplös. *"Andra har han hjälpt, sig själv kan han inte hjälpa."* När Han gav upp andan på korset, då slocknade allt hopp också hos dem som varit med Honom i Nain. Jesus död och begravnen. Döden triumferar på Långfredagen.

Men så kommer det som ingen kunnat drömma om. Det som i ett nu gör att allt som har med liv och död inte längre är sig likt. **Kristus är uppstånden! Ja, han är sannerligen uppstånden!** Påskens jubelrop tystnar inte höstmörkret. Dödens makt är bruten. Gud vare tack som ger oss segern genom vår Herre Jesus Kristus. Jesus dog vår död, för att vi skall leva Hans liv. Dag för dag får vi ta emot och leva i trons gemenskap med Honom, som älskat oss in i döden och som är vår framtid och vår eviga tröst och glädje. Då kan ingenting skilja oss från Guds kärlek i Kristus Jesus - varken liv eller död, varken något som finns eller något som kommer, varken krafter i höjden eller krafter i djupet.

Livet med Jesus får konsekvenser för oss själva och våra anhöriga. Livet med Jesus, börjar i dopet och fulländas i himmelen, när Gud torkar tårarna från allas ögon. *"Döden skall då inte finnas mer, och ingen sorg och ingen klagan och ingen smärta skall finnas mer. Ty det som en gång var är borta."* (Uppb 21:4) Men nu på vägen till livets mål får vi göra vårt stora val. Den Uppståndne är efter sitt löfte med oss alla dagar till tidens slut. Han möter oss här och nu i Ordet och vid Bordet. Här är Livets Ord och här är Livets bröd. Gåvor som ger allt, när allt tas ifrån en. Gåvor som öppnar, när allt är stängt. Gåvor som ger det som består; tron, hoppet och kärleken.

Låt därför Jesus möta den död du bär på, stanna upp som bärarna, då skall Herren bevara din utgång och din ingång från nu och till evig tid.